

Χαρακτηριστικό της εποχής μας είναι ο βομβαρδισμός, στην κυριολεξία, των ανθρώπων με εικόνες γεγονότων και πληροφοριών, από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

1 / 5

Ίσως, όμως, δεν έχει σκεφτεί ο άνθρωπος ότι όλα αυτά τα απόβλητα συγκροτούν μια αδρανή «μάζα», **μια δύναμη αδράνειας, μια δύναμη αντίστασης, που βαραίνει πάνω στα ίδια τα γεγονότα και τις πληροφορίες και τελικά στον άνθρωπο.**

Η υπερπληροφόρηση δημιουργεί ένα τεράστιο πλήθος εικόνων και πληροφοριών, μία αδρανή ύλη, η οποία μας εμποδίζει να τις ταξινομήσουμε, να τις ιεραρχήσουμε, να ανιχνεύσουμε το βαθύτερο νόημά τους. Όλα τα μηνύματα που δεχόμαστε αποτελούν «μάζα», με την έννοια ότι γίνονται ένα είδος αδρανών απορριμμάτων, που δεν κατορθώνουμε πλέον να διαχειριστούμε ή να ανακυκλώσουμε.

Αυτά όλα τα αταξινόμητα μηνύματα τα οποία συλλαμβάνουμε παραμένουν σε ένα λανθάνον, υποσυνείδητο επίπεδο. Χρειάζεται μια περαιτέρω επεξεργασία των συσσωρευμένων αυτών μηνυμάτων, η οποία αποτελεί μια καθαρά εσωτερική διεργασία της συνειδητότητας.

Συνήθως παρακάμπτεται και αχρηστεύεται το συνειδητό εργαλείο του εαυτού μας και οι επιλογές και οι αποφάσεις μας στη ζωή είναι αποτέλεσμα εντυπωσιασμών και συγκινήσεων! Είναι συνηθισμένο το φαινόμενο κάποια από τα μηνύματα αυτά, ειδικά τα περισσότερο ομοιόμορφα και επαναλαμβανόμενα, να δραπετεύουν από το υποσυνείδητο και να εκδηλώνονται ως ακαθόριστης προέλευσης ασυνείδητες πράξεις, συμπεριφορές ή εμμονές.

Σε μια κοινωνία, στην οποία κυριαρχούν ολοκληρωτικά τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, οι πολίτες είναι θέμα χρόνου να χάσουν την ατομικότητα και την ικανότητά τους να αυτοπροσδιορίζονται.

Οι άνθρωποι είναι παγιδευμένοι στο παιχνίδι των εικόνων, των θεαμάτων και των προσομοιώσεων και έχουν όλο και μικρότερη σχέση με την «**Πραγματικότητα**».

Πρόκειται για μία εποχή στην οποία οι μάζες ζητούν θέαμα και όχι νόημα.

Ο Bohr δήλωσε πολλές φορές πως δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι «είμαστε, ταυτόχρονα, ηθοποιοί και θεατές ενός υπαρξιακού δρώμενου».

Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και οι τεχνολογίες παρέχουν ένα σύμπαν ψευδαίσθησης και φαντασίωσης, όπου ο άνθρωπος κυριεύεται ολοκληρωτικά από τις προσθετικές και πολλαπλασιαστικές υλικές αξίες.

Η Πραγματικότητα καλύπτεται από έναν κόσμο απλής φαινομενικότητας.

Ετσι, η ναρκωμένη και υπνωτισμένη από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας συνειδητότητα, βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση σαγήνης ή αποχαύνωσης με το θέαμα και την εικόνα, ώστε η ίδια η έννοια του νοήματος μοιάζει να καταργείται, να διαλύεται. Σε αυτήν την άκρως ανησυχητική και καινοφανή κατάσταση, το βάθος, η ουσία και η πραγματικότητα συνεχώς απομακρύνονται και μαζί με την τελική εξαφάνισή τους, χάνεται επίσης και η δυνατότητα κάθε δυνατής εσωτερικής και εξωτερικής αντίδρασης.

Η τεχνητή εικόνα είναι ικανή να αναπαράγει εικόνες και δεν εκφράζει πλέον την αναπαράσταση γεγονότων, αφού δεν έχει ανάγκη ένα πραγματικό γεγονός για να γεννηθεί και να αναπαραχθεί.

Η Πραγματικότητα διαστρεβλώνεται από μίαν υπερτροφοδοσία «πραγματικότητας».

Το σύμπαν των μέσων μαζικής επικοινωνίας κατασκευάζει την εικόνα ενός κόσμου, ο οποίος είναι μια προσομοίωση του ανθρώπινου συλλογικού κόσμου.

Τα όρια μεταξύ του ζωντανού και του «σαν ζωντανό» γίνονται ασαφή.

Η τεχνητή εικόνα παρουσιάζεται σαν ένα αυτόνομο σύμπαν, χωρίς θετικό και αρνητικό. Έτσι χάνεται με τον χρόνο η ικανότητα του ανθρώπου της διάκρισης θετικού-αρνητικού! Χρήσιμου και ωφέλιμου - άχρηστου και επιζήμιου!

Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας αναπαράγουν υπερβολική δόση του δήθεν πραγματικού και αυτή η υπεραφθονία πληροφορόρησης και εικόνων προκάλεσε μια απώλεια νοήματος και οδηγεί τον άνθρωπο σε έναν άσκοπο τρόπο ζωής.

Τα γεγονότα χάνουν έτσι το ιδιαίτερο νόημά τους, διαμέσου του τρόπου της ίδιας τους της διάδοσης.

Όλοι πραγματικά είμαστε πληροφορημένοι για τα γεγονότα που συμβαίνουν, είμαστε μάλιστα υπερπληροφορημένοι, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχουμε γνωρίσει ούτε και γνωρίζουμε βιωματικά τίποτε, επειδή η αληθινή εμπειρία γεγονότος ή το αληθινό νόημα που μπορούμε να αντλήσουμε από αυτό μας διαφεύγει ουσιαστικά, γιατί διαλύεται σε ένα είδος γενικευμένης ειδησεογραφίας του ήδη παρελθόντος.

Τα μέσα της τεχνολογίας προσφέρουν άπειρες δυνατότητες για να κατασκευάζουμε την «πραγματικότητα» που μας βολεύει, πιστεύοντάς την για «αληθινή».

Το ανθρώπινο γένος προετοιμάστηκε γι' αυτόν τον κόσμο, όπου θα συγχέεται η εικονική πραγματικότητα με την ίδια τη ζωή, ήδη από την εποχή της τηλεόρασης.

Η προσομοίωση αντικαθιστά την πραγματικότητα. Η προσομοίωση μπορεί να μας βοηθήσει, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, να οδηγηθούμε στην Πραγματικότητα.

Ποτέ όμως δεν είναι η Πραγματικότητα!

Σταμάτης Τσαχάλης

